

1987 - 2012

Burinček

Št. 35/marec 2012

25. JUBILEJNI IZOLA SPRING CUP

SLOVENIA 6.-9. APRIL 2012

Tudi letos bomo malone vsi člani Burje, tako ali drugače, v času dnevov Velikonočnih pirhov zavihali rokave, saj nas čaka že 25. Velikonočna regata Izola Spring Cup. Tudi na jubilejni - srebrni - Velikonočni regati pričakujemo veliko število jadralk in jadrancev, ki bodo praznične dneve, teden ali tudi več, preživeli v gostoljubni Izoli.

V zadnjem desetletju se je število udeležencev nekako ustalilo okoli številke 300, navkljub temu, da so se v tem največjem spomladanskem prazniku, jadrane regate po stari celini krepko namnožile.

Da izpeljemo regato s toliko udeleženci v štirih olimpijskih razredih (470 moški, 470 ženske, laser, laser radial ženske) in še v treh neolimpijskih jadralskih razredih (420, laser radial moški in laser 4.7), moramo sestaviti dva regatna odbora in postaviti dve regatni polji ter imeti veliko število plovil in izkušenih pomočnikov. Za to in tudi, da na kopnem zagotovimo, da se bo tolikošnje število gostov iz petnajstih ali še več držav, kolikor jih navadno k nam pride vsako leto, dobro počutilo, je potrebno vsaj 50

ljudi ali kar 100 pridnih rok. Vendar se tega dela v petindvajsetih letih nikoli nismo ustrašili. Četudi je v zadnjih letih vsled krize, vse težje, se tudi letos ne bomo zbal tega dela, le rokave bo treba bolj zavihati. Prepričani smo, da bodo naši gostje tudi tokrat odšli domov z dobrimi vtisi in se med letom še večkrat vrnili k nam, saj vedo, da so v izolski Burji vedno na stečaj odprta vrata. Tako kot vsa zadnja leta, tudi letos opažamo, da že dober mesec prej, prihajajo k nam na priprave ekipe jadrancev iz raznih delov Evrope. Čeprav je do regate še dober mesec, prihajajo že prijave tekmovalcev. Pričakujemo pa seveda tudi pomoč občine, športne in turistične zveze, ki tudi po 25. letih še ne kažejo pravega posluha za naše delo.

as AdriaticSlovenica
Zavarovalna družba d.d. • Članica Skupine KD Group

IZOLA

KAM PLUJE SLOVENSKO JADRANJE?

V jadralnem klubu Burja, smo resno zaskrbljeni nad stanjem, do katerega so nas pripeljali ljudje, ki vodijo Jadralno zvezo Slovenije v zadnjem olimpijskem ciklusu. Kaj lahko pričakujemo od ljudi, ki negospodarno in netransparentno upravljajo s krovno organizacijo slovenskega jadrnanja v tako občutljivem času kot je olimpijsko leto? Bore malo ali nič, je kratek in realen odgovor na to vprašanje!

PRESEDNIK JK BURJA
Stanislav Žbogar

Navkljub vztrajnemu odklanjanju odgovornosti v ekipi Gregorja Veselka, ki ima zadnji dve leti vajeti v rokah (po slabem letu podlage, ko je pred njim predsedoval Igor Lah), da je bilo v tem času finančno poslovanje netransparentno in zavračanju trditve, da je blagajna JZS prazna, dejstva pričajo, da finančnih sredstev ni. Ob nerazumljivem dejstvu, da finančnega poročila že dve leti niso podali in da skupščine niso ne videle niti sprejele finančnih poročil za leti 2010 in 2011, upajo trditi, da lažemo tisti, ki opozarjamo, da je njihovo finančno poslovanje netransparentno. Kaj pa na to pravi nadzorni odbor JZS. Nič!

Vemo koliko so dolžni nam, Jadralnemu klubu Burja, po obračunih, ki smo jih zvezi že davno posredovali. Samo našemu jadralnemu klubu so po teh obračunih že lep čas dolžni dobrih 25 tisoč evrov. Jadralci, med katerimi je tudi vodilna posadka v razredu 470, ki ima pred seboj še priprave na boj za olimpijsko normo, kot tudi Vasilij, ki je le-to Sloveniji že zagotovil, so prisiljeni prosjačiti za povračilo lastnih vloženi sredstev, po lanskim programih, kaj šele za stroške, ki jih imamo v tekočem Olimpijskem letu 2012. Ob tem pa se vsi Veselkovi možje, s taktikom Mitjo Margonom na čelu, sprenevedajo, da je pod streho JZS vse v redu. Noben od dveh omenjenih predsednikov, ni izpolnil predizbirnih obljub glede sponzorjev. Prvi je vložil manj kot je porabil za "svojo" regato (RC 44 v Portorožu) in drugi, ki je javno ter preko "svojega" v.d. predsednika sveta sponzorjev, obljubljal na stotine tisočev evrov, ki jih ne jadralci ne klubi v dveh letih nismo videli. Sočasno pa glasno kritizirajo njunega predhodnika, ki sem v svojem mandatu, skupaj z ostalimi člani IO, doprinesel okoli 350 tisoč evrov sponzorskih sredstev. Najglasnejši zagovorniki mladinskega pogona, danes klube prosijo, da jim pomagajo zagotoviti sredstva za mladince, ker so vse zapravili za člansko jadrnanje. Namesto, da bi priskrbeli obljubljen sponzorska sredstva, iščejo vire znotraj zveze. Med temi tudi najnovejši "cvet", kot je taksa za organiza-

torje regat. Z bičem torej po hrbitih tistih, ki delajo! Seveda se vse to odraža z velikim osipom aktivnih jadralcev v mladinskih in olimpijskih razredih, kakor tudi v rezultatih tekmovalcev. Kaj je ostalo od dvajsetih, ki so bili novembra 2010 predstavljeni kot potencialni olimpijci. Leto za tem, se jih le 13 spopade v boju za mednarodno olimpijsko normo. Večji del neuspešno. Kot veliki uspeh pa razglasijo žalostno dejstvo, da smo v daljni Avstraliji Sloveniji prijadrali tri olimpijske vozovnice, od tega, dve prav za las. Odprta pa je le še možnost, da si naša posadka 470 prijadra še eno mesto na OI 2012. Seveda je največji osip prav pri mladih. Pred leti je tekmovalo preko sto optimistov, danes jih je le še 60. Tekmovalcev v razredu laser, ki je bil naša druga najmnogičnejša klasa, je danes le nekaj več od prstov na rokah. Kam nas to pelje?

Resno nas skrbi, kaj bo po OI 2012 pri takem delu odgovornih za slovensko jadrnanje sploh ostalo. JZS navkljub porabljenemu milionu in dvesto tisoč evrov, že tri leta ni naredila nič za stimulacijo klubov s celovito dejavnostjo od mladinskega pogona naprej. Favorizirali so le nekaj posameznikov. Populistične obljube pred volilnimi skupščinami, prenapihnjena zagotavljanja sponzorstev, izgradnja "vseslovenskega" centra jadrnanja v Ankaranu ... Od vsega tega pa nič, kar priča tudi, da so s širitvijo števila klubov le nabirali glasove zase, v resnici pa so vse, ki so jim verjeli in zaupali le žejne prepeljali preko vode.

Da je nekaj hudo narobe priča tudi odstop generalnega sekretarja Juraka, ki je za seboj pustil popoln nered, kljub temu, da je obljubljal "večji red in transparentno poslovanje". To, da je sočasno predsednik strokovnega sveta Mitja Margon ponudil še svoj odstop, pa že kaže na beg pred odgovornostjo za nastalo "štalo" v JZS, na kar smo vsa ta leta opozarjali. Čas je, da se to zaustavi gospod Veselko!

Žal bo vsled nekajletnega nazadovanja, potrebno kar nekaj let trdega dela, da se vpostavi stanje iz leta 2008, namesto da bi v teh letih naredili veliko korakov naprej.

VASILIJ ŽBOGAR V VALENCIJI

Za Vasilijem je že dober mesec dni treningov v Valenciji, kjer se pripravlja na izzive olimpijske sezone. Od 32 dni v svoji zimski bazi, jih je kar 29 preživel na vodi. Na skupnih treningih na katerih sodeluje velik del posadke "finnašev", ki jadrajo na španski jadrnici Green Comm na svetovni turneji Pokala Amerike, se posveča predvsem tehniki vožnje jadrnice in kondiciji visenja. Veliko jadra tudi v močnem vetru, kjer ga čaka še kar nekaj dela. Morski del treningov dnevno dopolnjuje še z delom v telovadnici in na kolesu. Te dni je dobil še opremo z SP v Perthu in se bo lahko posvetil tudi nastavitvam jadrnice. "Zaenkrat sem zelo zadovoljen z opravljenim delom, vendar bodo šele rezultati pokazali, če so bili treningi res dobri ali ne." je iz Valencije javil Vasilij.

V drugi polovici marca ga na Evropskem prvenstvu razreda finn (Scarlino, Italija, 16. do 24.3.) čaka že prva priložnost, da se preizkusi po treh mesecih priprav. Aprila in maja pa bodo v ospredju regate svetovnega pokala v Palmi in Hyeresu, kjer se bo Vasilij, po osvojeni olimpijski normi v Perthu, v internih kvalifikacijah boril za svoj četrti nastop na olimpijskih igrah.

Ekipa Pokala Amerike, ki pripravlja tedenske reportaže America's Cup je prejšnji teden obiskala Valencijo, kjer se Vasilij Žbogar skupaj z jadranci posadke Green Comm Racing pripravlja na letošnjo olimpijsko sezono. Reportaža spremlja Vasilija in njegove tekmece v olimpijskem razredu finn, sicer pa sojadralce na španskem katamaranu, na treningu na vodi in v telovadnici, med pripravami na tekmovalni del sezone. Ogledate si jo lahko na spletni strani 34. Pokala Amerike, na povezavi: [America's Cup Uncovered, 27. del](#). Ista ekipa, je pred meseci Vasilija obiskala tudi v Izoli, ko so v reportaži predstavili njega, njegov rojstni kraj in matični jadralni klub Burja. Prispevek si lahko ogledate na povezavi [America's Cup Uncovered, 14. del](#).

SPOMLADANSKI OPTIMIST MITING

V organizaciji jadralne je med prvim marčevskim vikendom v Piranskem zalivu potekal 16. miting optimistov, ki je bil prva letošnja izbirna regata. Udeležilo se ga je 138 mladih jadrancev iz Slovenije, Italije, Avstrije, Hrvaške in Madžarske.

V zelo muhastem vremenu, je regatnemu odboru uspelo v treh dneh izpeljati le štiri jadralne preizkušnje. Vsa tri prva mesta so osvojili domači

6. MEMORIJA ZLATANA PECENKOVIČA V PULI

Na jugozahodnem rtu istrskega polotoka je zadnjo soboto letošnjega februarja premalo pihalo za izvedbo prvega tekmovalnega dneva 6. Memorijala Zlatana Pecenkoviča. Flota šestdesetih optimistov je zamujeno nadoknadila v nedeljo, ko je zapihala sunkovita burja. Te v februarju letos res nismo pogrešali, saj toliko burje kolikor nam je z njo letos postregel Eol v enem mesecu le redko doživimo.

V nedeljski burji je kar nekaj od vpisanih jadrancev ostalo na kopnem. Na morje se je odpravilo 43 jadralk in jadrancev razreda optimist. V štirih odjadranih preizkušnjah, kolikor jih je spravil skupaj regatni odbor puljskega jadranskega kluba Vega, je bila najspretnjša Maria Vittoria Marchesini iz Barkovelj, takoj za njo pa Liam Orel (Jadro), tretja v skupni razvrstitvi pa Francesca Bergamo (Adriaco). V dekliški konkurenci je na tretjem mestu pristala Lara Poljšak (Pirat), v razvrstitvi fantov pa sta se za Liamom Orlom na četrto in peto mesto uvrstila Peter Lin Janežič (MIPC) in Taš Kolman (Burja).

Največji pokal so Slovenci odnesli tudi v deški kategoriji do 12 let. Prejel ga je Rok Verderber (Pirat), ob katerem je na zmagovalnem odru stal še tretjevrščeni Matej Planinšič (Pirat). Za uvrstitev med deseterico si čestitke zaslužita tudi člana jadranskega kluba Burja, Luka Lovrič (8. Mesto) in Nejc Valenčič (9. Mesto).

Taš Kolman

jadranci: Peter Lin Janežič (MIPC), Lara Poljšak (Pirat) in Toni Vrščaj (Črnomelj). Najuspešnejši jadrlec Burje je bil Taš Kolman (12.), deveta med dekleti je bila Lin Pletikos (skupno 31.), 52. mesto je zasedel Nejc Valenčič, 74. je končal Luka Lovrič, stoti pa je bil po štirih jadranjih in eni diskvalifikaciji Daniel Kante.

Vasilij Žbogar slovenski jadralec leta 2011

Jadralna zveza Slovenije je 5. januarja na svoji letni skupščini jadralcem podelila priznanja za dosežke v preteklem letu. Vasilij Žbogar je oklican kot najboljši slovenski jadralec v letu 2011. Naslov si je prislužil s šestim mestom na Evropskem prvenstvu v Helsinkih in 13. mestom na Svetovem prvenstvu v Perthu, kjer je Sloveniji prijadral tudi mednarodno olimpijsko normo v razredu finn.

V utemeljitvi so zapisali: *“Kot vsestranski športnik je z odličnimi predstavami v olimpijskem monotipu ter na katamaranih AC 45 bistveno prispeval k ugledu Slovenije v svetovnem merilu, predvsem pa dokazal, da se trdo delo vedno obrestuje.”*

PRIZNANJA ŠPORTNIKOM OBČINE IZOLA

Med dobitniki priznanj športnikom Občine Izola za uspehe in športne dosežke v letu 2011, je bilo tudi letos vidno število jadralk in jadralcev našega jadralnega kluba.

Priznanja so prejeli:

KIM PLETIKOS v razredu laser 4.7, 2. mesto na SP, 4. mesto na EP, državna prvakinja v razredu laser radial;

LIN PLETIKOS v razredu optimist, državna reprezentantka na EP in 3. na prvenstvu Slovenije;

TAŠ KOLMAN v razredu optimist, član reprezentance Slovenije na EP;

DOMEN VASIČ STEPANČIČ v razredu laser 4.7, član reprezentance Slovenije na SP, ekipno 1. mesto na državnem prvenstvu;

JAKOB BOŽIČ v razredu 470, član reprezentance Slovenije na EP, 1. mesto v srebrni skupini na SP, državni prvak v razredu laser radial;

NINA VOVK v razredu laser radial, državna reprezentantka na SP;

TIM PODLOGAR v razredu laser radial, 3. na državnem prvenstvu (člani), 2. na državnem prvenstvu v razredu laser standard (mladinci);

JAKOB PERNE državni prvak v razredu evropa;

SEBASTIAN PRINČIČ v razredu 470, državni reprezentant na SP, državni prvak;

MITJA MIKULIN v razredu 470, državni reprezentant na SP, državni prvak;

DAVORIN VUGA državni prvak v razredu MELGES 24;

MITJA HRVATIN državni prvak v razredu fireball;

NIK PLETIKOS v razredu laser standard, državni reprezentant na EP in SP, 3. mesto na državnem prvenstvu.

ČESTITAMO!

foto: Gilles Martin Raget

Kim, Lin in Nik Pletikos s trenerjem in očetom Klavdijem

ISAF SVETOVNO PRVENSTVO 2011

Olimpijska norma v finnu izpolnjena!

Vasilij je z dvanajstim mestom za Slovenijo na ISAF SP, kjer so se jadralci olimpijskih razredov borili za prve mednarodne olimpijske norme, zlahka ujel deseto od skupaj 18 olimpijskih »vozovnic«, kolikor jih je bilo na voljo v Perthu. Že četrtrič zapored, je Žbogar prvi med jadralci Sloveniji prijadral mednarodno olimpijsko normo. Trikrat jo je osvojil v razredu laser (Sydney 2000, Atene 2004 in Peking 2008), nastopi na treh OI pa so mu prinesli dve olimpijski odličji, bronasto in srebrno, edini olimpijski odličji, s katerima se lahko ponaša slovensko jadranje.

Deset jadralskih preizkušenj tega SP v Avstraliji, je Vasilija krepko izmučilo, a je po zaslugi odlične fizične kondicije vendarle vzdržal do konca. Več moči mu je pobralo predvsem to, da je bil med najlažjimi v floti 76. tekmovalcev na SP. V zadnjih štirih preizkušnjah mu ni uspelo ujeti deseterice. Najslabše se mu je izšla 8. regata. Takrat je šel na vse ali nič, šel na svoje, a je žal izbral slabšo stran regatnega polja. Po 20. in 12. mestu v zadnjih dveh jadranih je pristal na končnem trinajstem mestu in Slovenijo popeljal na deseto mesto po državah, ki so prejele prve olimpijske vozovnice. Te so dobile: AUS, BRA, CAN, CRO, DAN, EST, FIN, FRA, GRE, ITA, NED, NZL, RUS, SLO, ESP, SWE, UKR IN USA.

“Konec dober, vse dobro. Moram priznati, da sem na treningih pred regato mislil, da ne bom prišel niti v zlato skupino. Barka ni šla nikamor pa še Gašper je na treningih šel kot raketa. Sodeč po hitrosti jadrnice je bilo težko pričakovati kaj več. Poleg tega pa je moj novi jambor prišel šele dva dni pred regato, Nord mi je poslal napačna jadra in še štartal sem s komaj 93 kilogrami. Vse skupaj je bil odličen recept za neuspeh. No vendar se še vedno držim mojega reka: krepat, krepat ma ne molat. In tako se je začela regata. Vsak dan pred odhodom na morje sem si govoril: danes daj vse od sebe, mogoče bo jutri bonaca in boš to lahko bolje izkoristil. Žal bonaca ni "zapihala" in sem se vsak dan tolažil, da bo jutri manj vetra. Tako je bilo do zadnjega dneva. Res ne vem od kje sem izvlekel toliko moči, saj sem v Perth prišel tudi zelo utrujen od regate Pokala Amerike v San Diegu. Vendar je bilo to prvenstvo zame zelo pomembna regata. Biti pred Gašperjem v takih pogojih in povrhu še s problemi, ki sem jih imel z opremo in premajhno težo, mi niti na kraj pameti ni prišlo. Zato sem končnega rezultata toliko bolj vesel.” Tako je boj za mednarodno olimpijsko normo opisal Vasko.

MEDNARODNE OLIMPIJSKE KVALIFIKACIJE

Zadnja priložnost za moški 470 bo v maju

Mitja Mikulin in Sebastian Prinčič ostajata še edina posadka, ki lahko slovenskemu jadraniu prijadra še eno mesto na Olimpijskih Igrah 2012. Prvo priložnost sta imela v Perthu, a se jima tam žal ni izšlo.

Na ISAF svetovnem prvenstvu v Perthu, kjer se je delil prvi paket olimpijskih mest, ki so za jadralce v primerjavi z večino ostalih športov omejene le na eno jadrnico po državi v desetih olimpijskih jadralskih razredih. Ti so: 470 moški, 470 ženske, finn, laser standard (moški), laser radial (ženske), deska RS:X moški, RS:X ženske, Elliot 6M (match race ženske), to so jadralske panoge, v katerih imamo tekmovalce pri nas, poleg teh pa med olimpijske razrede sodijo še: zvezda in 49-er.

V prvem paketu je bilo za moške posadke razreda 470 na voljo 19 mest, v drugem, ki bo letos maja meseca na svetovnem prvenstvu v Barceloni, pa bodo razdelili še sedem mest. Na to možnost še vedno z velikimi upi računata Mitja in Sebastian, vendar je vmes prišlo do neljube nezgode. Sebastian Prinčič se je namreč resneje poškodoval in je prisiljen k enomesečnemu mirovanju. Med rekreacijo si je poškodoval vretence, poškodba pa ga je primorala k enomesečnem okrevanju. Jadrati ne more, zato pa veliko dela na ohranjanju kondicije. Da priprave ne bodo preveč trpele, ga je za določen čas zamenjal jadravec izolskega Olimpica, Nejc Dolinšek, kateremu jadranje v razredu 470 ni novo. Zaenkrat kaže, da bosta Mitja in Nejc skupaj jadrata do prve letošnje regate za svetovni pokal, na regati za Trofej Princeze Sofije na Balearih. Da pa Sebastian ne bi izgubil stika z svojim krmarjem in sedanjim flokistom, je prevzel vlogo trenerja in spremljevalca. Da bo posadka čimbolje pripravljena, jih zadnje dneve vsak dan videvamo na morju, skupaj s spremljevalcem. Mikulin in Dolinšek sta se kaj hitro ujela kot posadka, kar gre verjetno pripisati tudi podobni fizični konstituciji Nejca in Sebastiana.

Upajmo da bo trdo delo in plodno sodelovanje jadrincev iz dveh jadralskih klubov prineslo dobre rezultate. Kar pa se olimpijske kvalifikacije tiče pa lahko le stiskamo pesti.

URŠKA KOŠIR

Jadralka izolske Burja, Izolanka, svetovna prvakinja jadralnega razreda laser 4.7 (2010), prvakinja Slovenije v optimistu (2007), laser 4.7 (2010), ekipno optimist (2005, 2006, 2007), 8. mesto na EP optimist (2007) ..., maturantka mednarodne gimnazije v Devinu (United World College of the Adriatic) z odliko, sedaj študira na znameniti ameriški univerzi Yale, za katero se je odločila potem, ko je na prošnjo za vpis dobila ponudbe iz treh britanskih ter dveh ameriških univerz.

Zakaj Yale? Kaj te je vleklo tako daleč?

Želela sem si nekaj novega, tujine. Devin mi je bil nekakšna iztočnica, ki mi je dala možnost, da se vpišem na eno najboljših univerz na svetu, pa sem si rekla: zakaj pa ne!

V Devinu sem opravila dveletni program mednarodne mature. Tam sem spoznala študente z malone celega sveta in našla veliko novih prijateljev s katerimi sem še vedno v stiku. Z mojega letnika pa sem bila edina, ki je odšla na Yale. So pa še nekateri z Devina odšli na ameriške univerze. Devin mi je nedvomno odprl več možnosti, ni bil pa razlog za sprejem na tej univerzi, saj je podobnih šol, kot je devinska kar 13 po svetu. Prijave sem poslala na pet angleških in ravno toliko ameriških univerz, sprejeta pa sem bila kar na šest. Amerika mi je bil prvi cilj, tudi zato ker ponujajo višje štipendije. V Angliji je študij plačljiv, povrh pa mi je bila Anglija še preblizu. Želela sem bolj daleč.

Za kakšen študij si se odločila?

Nameravam se usmeriti v psihologijo, vendar se za to odločimo šele v drugem letniku. Glede na to, da si lahko predmete sami izbiramo, se še vedno lahko usmerim, recimo na ekonomijo, biologijo, kemijo ali kaj drugega. Ta sistem mi je vsekakor bolj odgovarjal.

Kaj pa jadranje. Ali je tudi to imelo vpliv na tvojo odločitev?

Nedvomno! Ko sem se odločala med Princetonom in Yalom je prevagalo tudi dejstvo, da Princeton nima tekmovalne jadralske ekipe, Yale pa jo ima. Trenutno so tudi prvi na lestvici med ameriški univerzami v jadraniu. Trener me je poklical še predno sem bila sprejeta ter mi obrazložil kako njihov sistem deluje. To da lahko ob študiju tudi jadram, je bilo odločilno pri moji odločitvi.

Imaš stalnega partnerja v posadki?

Ne še. Trener stremi k temu, da bi imela stalnega flokista, a se za zdaj še menjavamo. Na 470 bi, ker sem sama manjše rasti, potrebovala večjo flokistko, a teh ni prav veliko. Tako smo v šibkejših vetrovih med boljšimi, na močnih pa se še bolj trudimo, a imam že večkrat isto flokistko, s katero se že kar ujemava. Poleg tega je dvosed 420 zame nov, saj

sem jadrala na laserju. Tu moram več komunicirati s sojadralko, na kar se še privajam. Sicer pa imamo tudi možnost mešanih posadk.

Kako potekajo vaše regate?

Te so veliko krajše kot pri nas. Regate trajajo le okoli 20 minut. Opravimo jih tudi deset na dan. Potekajo pa le ob sobotah in nedeljah, ko ni študija. Spominjam se prve regate v Bostonu, kamor smo šle dve posadki. Jadralske smo v različnih skupinah. Štejejo pa vse regate. Ker se nobena ne odbija je treba zelo paziti, da ne delamo napak. Po prvem dnevu sve vodile, drugi dan pa sem naredila nekaj napak in končala kot tretja. Kar dobro, glede da so moji sojadranci na univerzi izredno dobri jadralci. V mojem letniku je celo Morgan Kiss, ki je bila lani druga na ISAF mladinskem SP. Tudi ena američanka, ki je ravno te dni v Perthu ujela olimpijsko normo je pred letom diplomirala na Yale univerzi. V naši univerzitetni ekipi nas je okoli 40, resneje pa nas jadra okoli 25. Dva na leto prideta na Yale predvsem zaradi jadrnanja, a imata zato postavljene drugačne kriterije. Več trenirajo in ne smejo izpustiti nobenega treninga. Meni pa je primaren študij, pri čemer sem vesela, da ne bom izgubila stika z jadrnanjem.

Tekmujete le v sklopu univerz ali tudi na drugih regatah?

Le v sklopu univerz. Imamo svojo ligo (NCAA). Lahko bi jadrala tudi drugje, a ne v univerzitetni ekipi.

Kako da si se odločila za razred 420?

Največ se jadra v tem razredu. Imajo pa še FJ (flying junior) in laserje. Tudi to sem probala in bila poh-

valjena, saj sem bila v šibkejših vetrovih po mnenju trenerja, najhitrejša, a mi atlantski pogoji niso ravno odgovarjali. Trener, ki ve, da sem bila svetovna prvakinja v laser 4.7, me je preizkusil pred nekim prvenstvom v Chicagu, čeprav sva se oba zavedala, da sem prelahka. Umanjkali sta mi le dve točki, a mi ni žal, saj so bili tam premočni vetrovi zame. Obe sojadralki, ki sta bili tam, sta v Chicagu osvojili prvo in drugo mesto.

Ali imate jadralni klub blizu kampusa?

Jadralni klub, Yale Corinthian Yacht Club, je le 15 minut od tam kjer v New Havenu bivamo. Ob obali imamo manjšo hiško, na morju pa lepe pogoje za jadranje.

Tam si šele nekaj mesecev. Kako si se kaj aklimatizirala na tamkajšnje pogoje?

Zelo hitro. Najbolj mi je všeč, da se poleg študija lahko ukvarjam tudi s športom, in to na kar visoki ravni. Sam študij mi je tudi všeč. Kot sem že omenila, sem si lahko sama sestavila predmetnik, hitro sem pridobila velik krog prijateljev. Če si aktiven, se lahko vključiš v vrsto dejavnosti, društev, krožkov ..., sama sem bila izbrana kot predsednica prvih letnikov v Branford College Council, kjer organiziramo razne družabnosti. Zanima me tudi psihologija in sem se vključila v raziskovalno ekipo (research club) ene naše profesorice, kjer že sodelujem s podiplomskimi študenti, kar je zelo dobro, saj smo samo trije nediplomanti v tej skupini, sama pa sem edina iz prvega letnika.

Koliko je pravzaprav tujih študentov na tej svetovno znani univerzi?

Tujcev je skupno okoli deset odstotkov. V prvem

letniku nas je nekaj več, okoli tri sto od skupno skoraj 1400 študentov.

Kakšen pa je odnos do tujih študentov?

Kulturne razlike so opazne. Američani so interesno precej ozki. Tu imamo mi vsekakor prednost. Smo veliko bolj odprti. Poleg tega, pa nas večina prihaja iz krogov, kjer smo šli že skozi nekaj selekcij. Ne le to, da smo bolj širokogledi, občutek imam, da smo tudi bolj zreli in odgovorni. Resda smo nekateri tudi leto ali več starejši od domačih študentov. Z nami je tudi študent, ki prihaja iz Singapurja in je moral najprej odslužiti tri-letne vojaške obveznosti.

Pa se povrniva k športu. Ali so kateri športi izraziteje favorizirani?

Univerza ima 34 tekmovalnih ekip. Šport sam je zelo pomenben del študija. Navijaški duh je zelo močan in po svoje zelo združuje študente. Morda se največ vrti okoli ameriškega nogometa, kjer se na pomembnejših tekmah, kot je bila recimo med univerzama Yale in Harvard, se je zbrala cela univerza. Potem je tu košarka, zelo dobro ekipo imamo tudi v hokeju. Med vidnejšimi je še nogomet, jadranje, veslanje, tek in atletika. Mi imamo treninge čez cel teden in vsak vikend regate. Tako smo vsak teden v univerzitem časopisu, Yale Daily News, kar nam daje vidno mesto med preostalimi športi.

Ali imate športniki kakšne ugodnosti pri samem študiju?

Nebi rekla. Šport je dodatna aktivnost, za katero si moramo vzeti čas. Nihče nam ne bo prestavljal izpitov zaradi športne aktivnosti. V tem smislu, je vse še bolj zahtevno, če se ukvarjamo tako s športom kot s katerimi drugimi aktivnostmi. Drugače je z glazbo, ki jo lahko glasbeniki vzamejo kot učni predmet. Pri športu pa to ne gre. Seveda se tega, da je študij v prvem planu, zavedajo tudi naši trenerji. Sicer pa je večina študentov precej aktivna, tako da imamo kar pošteno zapolnjene dneve. Včasih se je težko uskladiti, da bi se dobili na kavici. No, zaenkrat mi kar uspeva. Do poletja me čaka še en semester, še pet izpitov. Vesela sem, saj mi gre kar dobro. Presegla sem vsa svoja pričakovanja. Načrtujem da bom diplomirala v štirih letih, to je do maja 2015. Drugače tam ne gre, saj bi potem plačljivi študij postal hudo draga stvar. Šolnina sama je okoli 40 tisoč (USD) letno. Skupaj s stroški bivanja pa je letno potrebnih okoli 60 tisoč dolarjev. To nam pokrije štipendija, ki jo zagotovi univerza. Sicer pa je velika selekcija že ob sprejemu. Letno se na našo univerzo prijavi okoli 30 tisoč prosilcev, sprejetih pa je le kakih sedem odstotkov. Sprejeti smo bili na osnovi naših predhodnih uspehov.

Kakšni pa so tvoji načrti po končanem študiju?

Najbrž bom v tujini še kakšno leto ali več. Zelo me zanima delo v kakšni svetovalni organizaciji, predvsem na področju šolstva. Šport mi bo vedno pomemben v življenju, a si kakšnih tekmovalnih ciljev ne postavljam.

Kako bi na kratko opisala razlike študija pri nas ali v Ameriki?

Prvo je že možnost izbire predmetov. Veliko študentov pri nas, šele čez čas spozna, da jim izbrani študij ne odgovarja. Tako lahko hitro izgubiš leto. To je ena šibkih točk pri nas, saj mnogi še do zadnjega ne vedo, kaj in kam bi šli študirat. Drugo je način življenja v kampusu, kjer skupaj prebijemo vsaj prvi dve leti. To nas združuje in povezuje, ne nazadnje tudi našo pripadnost univerzi. Tega, ko sem obiskala prijateljice v Ljubljani, nisem občutila. Vsak živi na svojem koncu in po svoje. Čeprav nismo izolirani, saj živimo sredi nekega mesta, ne nazadnje le uro iz New Yorka, kamor bi lahko zahalali, se večina rada družijo v kampusu.

Kako in s kom pa ti bivaš tam?

Skupaj s tremi američankami imamo apartma, z dvema spalnicama in skupnim prostorom. Kar lepo se razumemo. Kot edino tujko so me lepo sprejele, čeprav je ena takoj priznala, da je morala na Google poiskati kje je Slovenija. Resnici na ljubo, pa imajo vse malo mešane krvi. Mama od ene je Indijka, od druge je Poljakinja, oče od tretje pa je Japonec. V kampusu nas živi okoli šest tisoč in to sredi mesteca, ki šteje okoli 50 tisoč prebivalcev.

Urška hvala, pa veliko tako športnih, kot seveda tudi študijskih uspehov!

Tekst in foto: Matija Gorjan

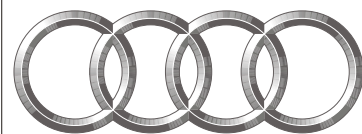
PRVE LASTOVKE ŽE V IZOLI

JADRALNI KLUB BURJA je že dolga leta priljubljeno zatočišče slovenskim jadralcem iz notranjosti, še bolj pa tujim jadralcem, ki v Izolo radi pridejo na takoimenovane

ne "trening kampe, zlasti v zimskih mesecih, ko doma nimajo ravno prijaznih pogojev za jadranje. Tako smo že v začetku februarja gostili skupino jadralcev iz evropskih klubov, ki so s trenerji in spremljevalci imeli teden lepega jadranja v Izoli.

V aprilu pa bo še veliko bolj pestro saj pred, med in po Velikonočnih praznikih pričakujemo več skupin, med 25. mednarodno regato Izola Spring Cup pa okoli 300 jadralcev iz petnajstih držav.

Audi
Porsche Koper

PEJO d.o.o.

DEŽELNA BANKA SLOVENIJE
vedno blizu

 Jahtni Center Izola

OB INA IZOLA

BIROGRAFIKA BORI

ADRIA

življenje v gibanju

burinček

JE BREZPLAČNI OBČASNIK,
KATEREGA VSEBINSKO IN
GRAFIČNO UREJAJO ČLANI
JADRALNEGA KLUBA BURJA
V IZOLI.

TISKA SE V TISKARNI
BIROGRAFIKA BORI V IZOLI,
V NAKLADI 300 IZVODOV.

JADRALNI KLUB BURJA
Dantejeva ul. 22, 6310 Izola
tel.: (05) 6416 330
faks: (05) 6400 428
info@jadralniklub-burja.si
www.jadralniklub-burja.si